

בָּא רָאָה, אֲף עַל גֶּבֶשְׁפָּתָחָב
בְּאֶבְרָהָם, וַיִּסְעֵד אֶבְרָם הַלֹּךְ
וְגַסְעַד הַגְּבָהָה, וְכָל מַסְעָתוֹ יָיו
לִדְרוֹם וְנִקְשָׁר בָּו, לֹא עַלְהָ
לִמְקוֹמוֹ כְּرָאוּי עַד שְׁנוֹלֵד יִצְחָק.
בֵּין שְׁנוֹלֵד יִצְחָק, הַתְּעִלָּה
לִמְקוֹמוֹ וְהַשְּׁפָטָב עָמוֹ וְנִקְשָׁרֽוּ

זֶה עַם זֶה.

לְבִן הָוָא קָרָא לוֹ יִצְחָק וְלֹא אַחֲרָ
כִּדי לְשִׁתְּפָר מִים עַם אָשָׁ
וַיִּקְרָא אֶבְרָהָם אֶת שְׁם בֶּןְוָה הַנּוֹלֵד
לוֹ אֲשֶׁר יָלַד לוֹ שָׂרָה יִצְחָק. מַיִם
הַנּוֹלֵד לוֹ? אֲשֶׁר מַיִם.

מדרש הגעלם

וְהִ פָּקַד אֶת שָׂרָה כְּאָשֶׁר אָמַר.
רַبִּי יוֹחָנָן פָּתָח בְּפֶסְטוֹק זֶה, (שיר ז)
רָאשָׁךְ עַלְיךָ אָסּוּר בְּרָהָטִים.
כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסּוּר בְּרָהָטִים.
עַשְׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁלִיטִים
לְמַעַלָּה וְשְׁלִיטִים לְטַהָּה. כְּשֻׁנוֹתָן
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעַלָּה לְשָׁרִים
שֶׁל מַעַלָּה, נוֹטְלִים מַעַלָּה
הַמְּלָכִים שֶׁל מַטָּה.

נָתַן מַעַלָּה לְשָׂרוֹ שֶׁל בָּבֶל - נָטַל
מַעַלָּה נְבוּכְדָּנָצָר הַרְשָׁעָ, שְׁבָתוֹב
בּוֹ (דְּנִיאָל ב) אַמְתָה הָוָא רָאשָׁ הַזָּהָב.
וְהִי כָּל הַעוֹלָם מִשְׁׁעֲבָדִים פָּתָח
יָדוֹ וּבָנוֹ וּבָנָו. זֶהוּ שְׁבָתוֹב
רָאשָׁךְ עַלְיךָ כְּפָרְמָל. זֶהוּ
נְבוּכְדָּנָצָר. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שם ד)
מִתְחַפֵּיו תַּצְלֵל חַיָּת הַשְׁדָה. וְדַלְתָה
רָאשָׁךְ כְּאַרְגָּמָן - זֶהוּ בְּלָשָׁר
שָׁאָמֵר (שם ח) יַלְבִּשׁ אַרְגָּמָן. מֶלֶךְ
אָסּוּר בְּרָהָטִים - זֶהוּ אָרִיל מַרְדָּךְ
שְׁהִיָּה אָסּוּר עַד שְׁמַת אַבְיוֹ
נְבוּכְדָּנָצָר וּמֶלֶךְ תְּחִפָּיו.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, לְמַה בָּא טָעַם
זֶה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים ? אַלְאָ, אָמַר
רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁבָעה דְּבָרִים נְבָרָאוּ
לִקְרָם שְׁנָבָרָא הַעוֹלָם, וְאַלְוָה הַן
וְכֵוי, כְּפָא הַכְּבָוד - שְׁנָאָמֵר (הַלִּילִים
צ) בְּכוֹן כְּסָאָךְ מֵאַז מַעֲולָם אַמְתָה
וְכַתְּבָב (ירמיה י) כְּפָא כְּבָוד מַרְוָם
מַרְאָשׁוֹן. שְׁהָוָא הִיא רָאשָׁ

הָא חִזְיָה, אֲף עַל גֶּבֶשְׁפָּתָחָב
אֶבְרָם הַלֹּךְ וְגַסְעַד הַגְּבָהָה. וְכָל מַטְלָנוֹי
הָוָה לְדַרְוָמָא וְאַתְּקָשָׁר בִּיה, לֹא סְלִיק
לְדַרְכְּתִיה כְּדַקָּא יָאוֹת עַד דָּאַתִּילִיד יִצְחָק,
כִּיּוֹן דָּאַתִּילִיד יִצְחָק אַסְפָּלֵק לְאַתְּרִיה וְאַיְהָ
אַשְׁפָּטָפָּה בְּהַדִּירָה וְאַתְּקָשָׁרוֹ (דף קייח ע"ב) דָא בְּדָא.

בְּגִינַן כֵּה אַיְהָ קָרְרֵי לִיה יִצְחָק וְלֹא אַחֲרָא,
בְּגִינַן לְשִׁתְּפָא מִיא בָּאַשָּׁא, דְּכַתְּבֵי
וַיִּקְרָא אֶבְרָהָם אֶת שְׁמֵבְנֵו הַנּוֹלֵד לוֹ אֲשֶׁר
יָלַד לוֹ שָׂרָה יִצְחָק. מִאן הַנּוֹלֵד לוֹ, אֲשֶׁר
מִמְּפִימִים :

מדרש הגעלם

וְיִי פָּקַד אֶת שָׂרָה כְּאָשֶׁר אָמַר. רַבִּי יוֹחָנָן פָּתָח בְּהָאֵי
קָרְאָ (שיר השירים ז) רָאשָׁךְ עַלְיךָ כְּפָרְמָל וְדַלְתָה רָאשָׁךְ
כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסּוּר בְּרָהָטִים. עַשְׂה אַדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא
שְׁלִיטָונִים לְמַעַלָּה וְשְׁלִיטָונִים לְמַטָּה. כְּשֻׁנוֹתָן קָרְשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא מַעַלָּה לְשָׁרִים שֶׁל מַעַלָּה נוֹטְלִים מַעַלָּה
הַמְּלָכִים שֶׁל מַטָּה.

נָתַן מַעַלָּה לְשָׂרוֹ שֶׁל בָּבֶל, נָטַל מַעַלָּה נְבוּכְדָּנָצָר הַרְשָׁעָ
דְּכַתְּבֵי בִּיה (דְּנִיאָל ב) אַנְתָה הָוָא רָאשָׁה דִי דְּחָבָא, וְהִי
כָּל הַעוֹלָם מִשְׁׁעֲבָדִים מִתְחַפֵּי יָדוֹ וּבָנוֹ וּבָנָו, הַדָּא הָוָא
דְּכַתְּבֵי רָאשָׁךְ עַלְיךָ כְּפָרְמָל, זֶהוּ נְבוּכְדָּנָצָר, הַדָּא הָוָא
כְּאַרְגָּמָן, זֶהוּ בְּלָשָׁר דָּאָמֵר (דְּנִיאָל ח) אַרְגָּוֹנָא יַלְבִּשׁ.
מֶלֶךְ אָסּוּר בְּרָהָטִים, זֶהוּ אָוִיל מַרְזָךְ שְׁהִיָּה אָסּוּר עַד
שְׁמַת אַבְיוֹ נְבוּכְדָּנָצָר וּמֶלֶךְ תְּחִפָּיו.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה לְמַאי אַמְתָה הַיְיָ טָעַם בְּשִׁיר הַשִּׁירִים.
אַלְאָ אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה שְׁבָעה דְּבָרִים נְבָרָאוּ
שְׁנָבָרָא הַעוֹלָם, וְאַלְוָה הַן וְכֵוי, כְּפָא הַכְּבָוד שְׁנָאָמֵר
(הַלִּילִים צ) בְּכוֹן כְּסָאָךְ מֵאַז מַעֲולָם אַמְתָה וְכַתְּבָב, (ירמיה י)
כְּפָא כְּבָוד מַרְוָם מַרְאָשׁוֹן. שְׁהָוָא הִיא רָאשָׁ
לְפָלָל, וְנָטַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה

הנקיים לפל, ונintel הקדוש ברוך הוא את הנשמה הטהורה מכטא הכבוד להיות מארה לאゴף. זהו שבחתוב ראנש עלייך בפרמל. זהו כפא הכבוד שהוא ראש על הפל. וدلת ראנש בארגמן, זו היא הנשמה הנטלה ממנה. מלך אסור ברהיטים, זהו הגוף שהוא אסור בפרק. ובלה בעפר ולא בשאר ממענו אלא כמלא פרוד רקב. וממנו יבנה כל הגוף. וכשפוקד הנשמה הנטלה ממנה. מלך אסור ברהיטים - וזה הגוף שהוא אסור בפרק ובליה בעפר ולא נשאר בפרק ומפניו אלא כמלא פרוד רקב, וממנו יבנה כל הגוף. וכשפוקד הקדוש ברוך הוא את הגוף, הוא אומר לארץ שטפלייט אותו לחיזן, שבחתוב (ישעה ב) וארץ רפאים תפיל.

אמר רבבי יוחנן, המתים שבארץ הם חיים פחה, וזה שבחתוב (שם) יחי מתייך. נבלתי יקומוון - אלו שבחותה לאرض. הקיצו ורננו שכני עפר - אלו המתים שבמדבר. שאמר רבבי יוחנן, ומה מות משה בחותה לאرض? להראות לכל בא עולם, לשם שעמידה הקדוש ברוך הוא להחיות למשה, אך עמידה להחיות לדورو, (ולמה?) שהם קבלו התורה. שאמר רבבי יוחנן ועליהם התורה. (ואהם רבי יוחנן ורננו שכני עפר נאמר (ירמיה ב) זכרתי לך חסן עירונך אהבת כלוליתך לכתף אחורי במדבר הארץ לא זרעה. דבר אחר הקיצו ורננו שכני עפר - אלו הם האבות. והמתים בחותה לאرض יבנה גופם ומתגלגים מתחת הארץ עד ארץ ישאל, לשם יקבלו נשמהם, ולא בחותה לא-ארץ. וזה שבחתוב (חו-קאל לו) לבן הנבא ואמרת אליהם הנה אני פותח את קברותיכם והעליתיכם אליהם מקברותיכם עמי וhabati אתכם וחייתיכם. רבבי פנחים אמר הנשמה נטלה מפא הכבוד שהוא בראש בדק אמר (שיר השירים ז) ראנש עלייך בפרמל. ודלת ראנש בארגמן זו היא הנשמה שהיא דלת הראש. מלך אסור ברהיטים, הוא הגוף שהוא אסור בפרק. מקברותיכם עמי וhabati אתכם אל אדמות ישראל. מה בתוב אחורי? ובמתי רוחך בכם וחיהתם. רבבי פנחים אמר, הנשמה נטלה מפא הכבוד שהיא הראש, כמו שנאמר (שיר ז) ראנש עלייך בפרמל. ודלת ראנש בארגמן - זו היא הנשמה שהיא דלת הראש. והקדוש ברוך הוא פוקרה למועד הגוף שהוא אסור בקרים. וזה הגוף, וזה מלך.

מפא הכבוד להיות מארה לאゴף, הדא הוא דכתיב ראנש עלייך בפרמל, זהו כפא הכבוד שהוא ראש על הפל. ודלת ראנש בארגמן, זו היא הנשמה הנטלה ממנה. מלך אסור ברהיטים, זהו הגוף שהוא אסור בפרק. ובלה בעפר ולא בשאר ממענו אלא כמלא פרוד רקב. וממנו יבנה כל הגוף. וכשפוקד הקדוש ברוך הוא את הגוף הוא אומר לא-ארץ שטפלייט אותו לחיזן דכתיב (ישעה ב) וארץ רפאים תפיל.

אמר רבבי יוחנן המתים שבארץ הם חיים תחלה הדא הוא דכתיב, (ישעה ב) יחי מתייך, נבלתי יקומוון אלו שבחותה לא-ארץ. הקיצו ורננו שכני עפר, אלו המתים שבמדבר. דאמיר רבבי יוחנן לפחות מה שבחותה לא-ארץ. להראות לכל בא עולם, לשם שעמידה הקדוש ברוך הוא להחיות למשה כך עמידה להחיות לדورو (למה) שהם קבלו התורה. (דאמר רבבי יוחנן) ועליהם נאמר (ירמיה ב) זכרתי לך חסן גענוך אהבת כלוליתך לכתף אחורי במדבר הארץ לא זרעה. לכתף אחורי במדבר הארץ לא זרעה.

דבר אחר הקיצו ורננו שכני עפר, אלו הם האבות. והמתים בחותה לא-ארץ יבנה גופם ומתגלגים פחת הארץ עד ארץ ישראל ושם יקבלו נשמהם ולא בחותה לא-ארץ, הדא הוא דכתיב, (חו-קאל לו) לבן הנבא ואמרת אליהם הנה אני פותח את קברותיכם והעליתיכם אהבתם מקברותיכם עמי וhabati אתכם וחייתיכם ישראל. מה כתיב אחורי ובמתי רוחך בכם וחיהתיכם.

רבבי פנחים אמר הנשמה נטלה מפא הכבוד שהוא בראש בדק אמר (שיר השירים ז) ראנש עלייך בפרמל. ודלת ראנש בארגמן זו היא הנשמה שהיא דלת הראש. מלך אסור ברהיטים, הוא הגוף שהוא אסור בפרק.

מקברותיכם עמי וhabati אתכם אל אדמות ישראל. מה בתוב אחורי? ובמתי רוחך בכם וחיהתם. רבבי פנחים אמר, הנשמה נטלה מפא הכבוד שהיא הראש, כמו שנאמר (שיר ז) ראנש עלייך בפרמל. ודלת ראנש בארגמן - זו היא הנשמה שהיא דלת הראש. והקדוש ברוך הוא פוקרה למועד הגוף שהוא אסור בקרים. וזה הגוף, וזה מלך.